

ikke hører til en militair Underviisningsanstalt, men paa den anden Side er det ganske vist, at her er bestaaende en Tjenestebolig, og man kan altsaa ikke sige, at der oprettes nogen ny Tjenestebolig, da en saadan er tilstede. Nu er der egentlig kun Spørgsmaal, om man skal lade den staae ubenyttet, eller om jeg, tværtimod min Opsattelse af Loven, skal prøve paa at paalægge den, der er indcommanderet i denne Bolig, et Afdrag, og det troer jeg ikke er muligt; jeg troer ikke, der kan være noget Balg imellem, hvad man bør gjøre. Skydeskolen er desuden en meget vigtig Skole, og jeg troer ikke, man skal være frygtsom for, at den Mand, der forestaaer denne Post, kan føle sig nogenlunde tilfreds i sin Stilling. Der fordres jo i og for sig — og det er blevet gjort gjældende ved Behandlingen af alle herhen hørende Spørgsmaal — for at forestaae Underviisningen, en særegen Dygtighed. Man har villet opmuntre Officerer til at erhverve sig denne Dygtighed, og naar de have erhvervet sig den, har man villet belønne dem noget ved at aflægge dem noget bedre end andre. Det Samme kan fuldkommen gjøres gjældende med Hensyn til Skydeskolen; dertil kræves en Mand, som er i Besiddelse af en særegen Dygtighed og særegne Kundskaber. Jeg skal altsaa ret meget anbefale, at Forslaget under Nr. 10 ikke vedtages. Jeg kommer dernæst til Forslagene under Nr. 11 og 12, som angaae de to meget omfalte Arrestforvarere. Jeg troer, at det er blevet fuldkommen tilstrækkelig oplyst, at det egentlig ikke kan siges, at der har fundet nogen Forsømmelse Sted; det er ligesom i sin Tid blevet overseet, at disse Mænd efter Lovens Aand burde i Tjenestens Interesse have den Fribolig, de hidtil have haft. Jeg skal derfor ret meget anbefale, at Forslagene under Nr. 11 og 12 ikke tages til Følge. Forslaget under Nr. 13 gaaer ligeledes ud paa, at den Sum, der skal indkomme i Statskassen ved Afdrag for Tjenesteboliger, skulde forhøies, og i saa Henseende er der navnlig fra Krigsministeriets Side gjort gjældende, at det Afdrag, som Lønningsloven fastsætter for Lieutenanter og Sergenter, er uforholdsmæssig stort, især hvad Secondlieutenanterne angaaer. Naar den ærede Ordfører

har udtalt Betænkkelighed ved saaledes i enkelte Punkter at fravige Lønningsloven, eller rettere sagt at tilstede Tillæg til, hvad der er lovbekendt, saa deler jeg fuldkommen denne Betænkkelighed; den har gjort sig gjældende i meget høi Grad hos Krigsbestyrelsen, og det er kun, hvor jeg har troet, at der forelaa ganske særegne Misforhold, som kunde virke skadelig for Tjenesten og for Hæren, at jeg har troet at burde søge en Forandring tilveiebragt. Der foreligger en Mængde Afgjørelser i Krigsbestyrelsen, hvor det har været haardt nok for Individerne, at Loven er bleven gennemført, som den er; men derom taler jeg ikke; her derimod foreligger der et Spørgsmaal, som efter min Mening har en særegen Interesse. Noget constitutionel Betænkkelighed kan der jo ikke være ved, at en bestaaende Lov modificeres noget ved den aarlige Bevilling, naar Rigsdagen og Regjeringen derom ere enige. Bevillingen gjælder jo kun for et Aar, og det paagjældende Spørgsmaal kan altsaa altid tages op paanød; det er paa ingen Maade afgjort paa en bindende Maade. Det Afdrag, som Lønningsloven foreskriver for Lieutenanter og Sergenter, er ikke blot trykkende for Individerne — Hensynet hertil vilde ikke have været tilstrækkeligt for mig til derfor at urgere en Modification —, men jeg troer, at det vil virke skadeligt paa Tjenesten, og det er fra dette Standpunkt betragtet, at jeg især skal anbefale Forkastelsen af dette Forslag. Jeg skal nu, med den høitærede Formands Tilladelse, tillade mig at oplæse nogle Bemærkninger, som jeg har tilstillet Udvalget angaaende dette Spørgsmaal, da jeg ikke finder dem astrykte i Betænkningen, og de dog paa en Maade høre til Sagens Acter; jeg troer, at dette saameget mere vil være rigtigt, som den ærede Ordfører, saaledes som han igaar udtrykte sig, forelagde Thinget som Domstol disse Sager til Afgjørelse. Disse Bemærkninger lyde saaledes: „Til Oplysning om, hvormeget ugunstigere end tidligere Forholdet med Hensyn til Tjenestebolig nu vilde stille sig for Hærens Secondlieutenanter, dersom der afdrages 72 Rd. af Lønningen for Tjenestebolig, uden at paa anden Maade nogen Bempelse stæer, meddeles Følgende: Tidligere havde en Secondlieutenant af Infanteriet i